

ಅಂದಾಚಿದ್. ಆ ಕೋಲನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡ. ಭಿಕ್ಷುಕ ಗಾಥವಾಿ ನಿಧೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅ ಕೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಉರಿನ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದ.

ವ್ಯಾಪಾರಿಯೊಬ್ಬ ಸೋಮ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತನ್ನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಪಕ್ಷದ ಉರಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಅವನ ಬಳಿ ಹಣದ ಚೀಲ ಇರುವುದು ಸೋಮನಿಗೆ ತಿಳಿಯತ್ತು. ಅದು ನಿಜನ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದ ರಿಂದ ಸೋಮ ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ‘ನಿನ್ನ ಹಕ್ಕಿರವಿರುವ ಹಣವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು’ ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ. ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಸೋಮನ ಮಾತಿಗೆ ಹೆದರಲ್ಲಿ, ಕೋಪಗೊಂಡ ಸೋಮ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಲನಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ತಲೆಗೆ ಹೊಡೆದ. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮೂರ್ಖ ಹೊಗಿಟ್ಟಿ, ಸೋಮ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಹಣದ ಚೀಲಕೊಂಡಿಗೆ ಪರಾರಿಯಾದ. ಭಯದಿಂದ ಒಡುವಾಗ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಕೋಲನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಬಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ.

ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಅನಂತರ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತ್ತು. ಅವನ ಸೌಂಟದಲ್ಲಿದ್ದ ನೂರು ಚೆನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳ ಚೀಲ ಕಾಕಿಯಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಲನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿದ. ಎರಡೂ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿರುವ ಹಿತ್ತು ಲೇಯ ಹೊಡಿಕೆಯಿಂದ ಅದು ಕಿಮ್ಮತಿನ ಕೋಲಿನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಚೆನ್ನದ ಹಿಡಿಕೆ ಇರುವ ಕೋಲೆಂದು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನಂಬಿಂದ, ಈ ಕೋಲನ್ನು ಇನ್ನೂರು ಚೆನ್ನದ ನಾಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರಿದರೆ ತಾನು ಕೆಲೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನೂರು ನಾಣ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೂ ನೂರು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ.

ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಕೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಕ್ಷಸಾಲಿಗನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದ. ಅಕ್ಷಸಾಲಿಗನಲ್ಲಿ ‘ಈ ಕೋಲಿನ ಒಳಗೆ ಬಹಳವು ಬೀಲೆ ಬಾಳುವ ರತ್ನಗಳಿವೆ. ಅದನ್ನು ಮಾರೋಣವೆಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ ಆದರೆ, ಇದನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಬೇಕು. ನನಗೆ ತುರ್ತು ಕೆಲಸವಿದೆ. ನಿನು ನನಗೆ ಇನ್ನೂರು ಚೆನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಇದನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದ.

ಅಕ್ಷಸಾಲಿಗ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಾತು ನಂಬಿ, ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂರು ಚೆನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಹೋಲನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ. ಅಕ್ಷಸಾಲಿಗ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಇಂಧರು ಕಳ್ಳರು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅವರಿಂಧರು ಕುಟುಂಬದ ಅನಂತರ ಅಕ್ಷಸಾಲಿಗನ ಬಳಿ ಇರುವ ಕೋಲನ್ನು ಕಳ್ಳತ್ತನ ಮಾಡಿದರು. ಕಳ್ಳರು ಆ ಕೋಲನ್ನು ಉರಿ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಮೊದಲೇ ಆ ಕೋಲಿನಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಗ್ಗೆ ತ್ವರಿತಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಭಟರು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಅವರಿಂಧರನ್ನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ರಾಜನು ಅವರಿಂಧರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು, ಕೋಲಿನ ಒಳಗಿರುವ ರತ್ನದ ವಿವರವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ರಾಜ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಸರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟು, ಕೋಲಿನೊಳಗೆ ಏನಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಫೋಷಣಿ ದಂಗುರ ಸಾರಿದ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ‘ಭಕ್ತು, ಸೋಮ, ವ್ಯಾಪಾರಿ, ಅಕ್ಷಸಾಲಿಗ ಎಲ್ಲರೂ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಸೋಮ ಹೇಳಿದ, ‘ಅದರಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನವಿದೆ’ ಎಂದು. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹೇಳಿದ, ‘ರತ್ನಗಳಿವೆ’ ಎಂದು. ಅಕ್ಷಸಾಲಿಗ, ‘ಹೌದು, ರತ್ನಗಳಿವೆ’ ಎಂದ. ಭಿಕ್ಷು, ‘ಆ ಕೋಲಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಸಾಮ್ಮೀ, ಯಾರೋ ಪ್ರಜಾತ್ಯರು ಎರಡು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹಿತ್ತಾಳಿಯ ಹೊಡಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಮರದ ಕೋಲು, ಅಷ್ಟೇ’ ಎಂದ. ರಾಜ ಭಿಕ್ಷುನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿದ. ಭಿಕ್ಷುನ ಕೋಲನ್ನು ಹಣದ ಆಸ್ಥಿಗಾಗಿ ಅಪಹರಿಸಿದ್ದ ಸೋಮ, ವ್ಯಾಪಾರಿ, ಅಕ್ಷಸಾಲಿಗನಿಂದ ತಲಾ ನೂರು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಸಿದ ರಾಜ, ಭಿಕ್ಷುನಿಗೆ ಆ ಹಣವನ್ನು, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಕೋಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಹಿಸಿದ.